

Dosarul nr. 2ra-1254/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. N. Arabadji)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

DECIZIE

22 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Organizația de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Alla Rotari, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată împotriva lui Victor Doncila cu privire la încasarea sumei și la cererea reconvențională depusă de Victor Doncila împotriva Organizației de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea nulității clauzelor contractuale,

împotriva deciziei din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Organizația de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată și a fost menținută hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La data de 21 septembrie 2015 OM „Creditplus” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Victor Doncila cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 05 mai 2014 a încheiat cu Victor Doncila contractul de împrumut nr. 400038/2, conform căruia ultimul a împrumutat suma de 20000 de lei și la data de 05 mai 2016 urma să-i restituie suma 32816 lei.

A menționat că, și-a executat integral obligațiile contractuale și a acordat împrumutul în termenul și în condițiile stabilite în contract, însă pârâtul nu și-a executat obligația de rambursare a sumei.

A relevat că, la data de 17 august 2015, 28 august 2015 și 07 septembrie 2015 a expediat în adresa pârâtului reclamații, prin care a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, iar prin reclamația din 16 septembrie 2015 a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și

rezilierea anticipată a contractului, precum și despre obligațiunea returnării împrumutului, dobânzilor, penalităților și penalizărilor calculate, însă acestea nu au fost executate.

A susținut că, conform pct. 6.3 al contractului de împrumut, în cazul în care împrumutatul nu rambursează împrumutul, parțial sau total, în termen, împrumutătorul are dreptul să solicite de la împrumutat o penalitate contractuală de întârziere în sumă de 50 de lei pentru fiecare zi calendaristică de întârziere, iar conform pct. 6.5-6.7 ale contractului de împrumut, împrumutătorul este în drept să rezilieze contractul unilateral cu încasarea sumelor, penalizărilor, inclusiv penalităților stipulate în contract.

A afirmat că, la data de 19 noiembrie 2012, între OM „Creditplus” SRL și SRL „Lex Plus” a fost încheiat contractul de prestare a serviciilor privind colectarea datoriilor nr. 19012012, conform căruia onorariul pentru un dosar de încasare a datoriei constituie 1000 de lei, iar onorariul de succes - 10% din penalități.

A solicitat încasarea din contul lui Victor Doncila a împrumutului nestins în sumă de 10715 de lei, a dobânzii restante în sumă de 2625 de lei, a penalității contractuale pentru notificări în sumă de 5600 de lei, a penalității de întârziere în sumă de 2100 de lei, calculată pentru 275 de zile, precum și a cheltuielilor poștale în sumă de 43,80 de lei, a onorariului companiei de colectare în sumă de 1774,38 de lei și a taxei de stat în mărime de 685,75 de lei.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta și-a concretizat cerințele, solicitând în final încasarea de la Victor Doncila a împrumutului nestins în sumă de 10715 de lei, a dobânzii restante în sumă de 2625 de lei, a penalității pentru 42 de zile în sumă de 2100 de lei, a notificărilor contractuale în sumă de 491,10 lei calculate conform pct. 6.6 și pct. 6.7 din contract, a notificării contractuale în sumă de 5000 de lei calculată conform pct. 6.8 din contract, a cheltuielilor poștale în sumă de 43,80 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2675,64 de lei, a ratei inflației în mărime de 1030,97 de lei, a comisionului bancar în mărime de 18 lei și a taxei de stat în sumă de 815,99 de lei.

La data de 13 septembrie 2016 Victor Doncila a depus cerere reconvențională împotriva OM „Creditplus” SRL cu privire la constatarea nulității clauzelor contractuale.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâtul a indicat că, conform pct. 3.1 al contractului de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014, încheiat între OM „Creditplus” și el, s-a stabilit rata dobânzii în mărime de 30,04 % anual, care nu se află într-o relație rezonabilă cu rata de bază a Băncii Naționale a Moldovei. Astfel, prin prisma art. 869 alin. (2), 219 alin. (1) și 220 alin. (1) din Codul civil, pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori enunțat urmează a fi declarat nul în partea dobânzii de întârziere stabilită în mărime de 30,04% anual, reducând-o la 10,25% anual, ca fiind rezonabilă.

A menționat că, OM „Creditplus” SRL, în contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014, a instituit clauze abuzive și, anume, în pct. 6.3 și pct. 6.8 s-a stabilit o dublă penalitate de 50 lei pe zi în cazul nerambursării creditului în termen și de 25 % din valoarea creditului acordat, ceea ce este disproporțional în raport cu prejudiciul cauzat și contravine dispozițiilor

art.5 alin. (5) lit. e) al Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii nr. 256 din 09 decembrie 2011 și ale art. 624 alin. (3) din Codul civil, or, legislația în vigoare nu reglementează existența unei penalități mixte procentuale și fixe.

A susținut că, pct. 6.5, 6.6 și 6.7 ale contractului de credit pentru consumatori prevăd încasarea comisioanelor de recuperare a creditului pentru notificare și, anume, pentru expedierea primei, a doua și a celei de a treia notificare, consumatorul urmează să plătească un comision de recuperare a creditului în valoare de 100 de lei, 200 de lei și 300 de lei, prevederi, care, la fel, sunt abuzive, or, sumele de bani indicate sunt disproporțional de mari față de cheltuielile pentru expedierea unei scrisori recomandate.

În acest context și cu referire la prevederile art. 219 alin. (1) și 220 alin. (1) din Codul civil, a afirmat că, urmează a fi declarate nule și fără efecte juridice pct.6.3, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014.

A solicitat declararea nulă ale pct. 6.3, 6.5, 6.6, 6.7, 6.8 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 încheiat la data de 05 mai 2014 între OM „Creditplus” SRL și ei, precum și a pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 încheiat la data de 05 mai 2014 între OM „Creditplus” SRL și el în partea dobânzii în mărime de 30,04% anual, urmând a fi redusă la 10,25% anual.

Prin hotărârea din 26 iunie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani acțiunea depusă de către OM „Creditplus” SRL a fost respinsă, iar acțiunea reconvențională depusă de Victor Doncila a fost admisă. A fost constatată nulitatea pct. 6.3, 6.5, 6.6, 6.7 și 6.8 din contractul de credit pentru consumatori nr.400038/2 din 05 mai 2014 și a fost constatată nulitatea pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014 în partea stabilirii dobânzii de 30,04% anual, cu reducerea acesteia la 10,25%.

Prin decizia din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către OM „Creditplus” SRL și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 07 mai 2018 OM „Creditplus” SRL, reprezentată de avocatul Alla Rotari, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii inițiale și respingere a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normele de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată o lege care nu trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea și au fost apreciate arbitrar probele.

A menționat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe nu sunt motivate în sensul art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, fiindu-i, astfel, încălcat dreptul la un proces echitabil.

A susținut că, instanțele de judecată au aplicat eronat prevederile art. 572 alin. (2) din Codul civil, efectuând ilegal o compensare a datoriei cu alte sume

solicitate, fără un temei legal și în lipsa unei cerințe exprese din partea sa și a intimatului, privând-o nejustificat de suma împrumutului în mărime de 10715 lei.

A afirmat că, prima instanță, examinând cerința cu privire la încasarea dobânzii contractuale în sumă de 2625 de lei, a indicat că, respinge cerința privind încasarea dobânzii contractuale, aceasta urmând a fi redusă, totodată, a indicat că, dobânda contractuală se respinge, apoi se reduce, menționând că, consideră necesar ca suma restantă de 1614,14 lei, cu titlu de dobândă contractuală, să fie transferată și încasată cu titlu de împrumut, astfel, fiind stins integral împrumutul, mai mult ca atât, instanța de apel nu a corectat aceste erori.

Astfel, a opinat că, din hotărârile instanțelor judecătorești nu este clar dacă cerința cu privire la încasarea dobânzii contractuale în sumă de 2625 de lei, calculată conform pct. 3.1 al contractului, a fost admisă sau respinsă, a fost redusă sau compensată în contul datoriei de bază, deoarece motivarea soluției este contradictorie și neclară.

A relevat că, pînă la semnarea contractului de credit au fost negociate toate condițiile, inclusiv și rata dobânzii (care depășește rata de bază a BNM). Respectiv, dacă condițiile au fost agreate la primirea împrumutului, atunci debitorul urma să ramburseze împrumutul și plata dobânzii, la care s-a obligat prin semnarea contractului.

A declarat că, semnarea contractului înseamnă exprimarea voinței pentru nașterea raporturilor juridice în condiții contractuale concrete, inclusiv acceptarea ratei dobânzii în mărimea specificată în contract. Astfel, cuantumul dobânzii de 30,04% negociată și prevăzută în contract este legală și echitabilă, iar instanțele de judecată, aplicând eronat prevederile art. 869 alin. (1) și (2) din Codul civil, au micșorat suma dobânzii contractuale, ignorând specificul pieței financiare non-bancare și al legislației aferente.

A invocat că, instanțele de judecată eronat au interpretat și aplicat prevederile art. 220 alin. (2), 624 alin. (3), 719 lit. f) din Codul civil și ale art. 2, 3, 4, 5 și 7 ale Legii nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, constatând că pct. 6.3, 6.5 – 6.8 din contractul de credit sunt clauze abuzive și nule, deoarece intimatul, la încheierea contractului de credit, și-a exprimat acordul, nefiind întrunite condițiile vicierii consimțământului, mai mult, acestuia i-au fost transmise informațiile standard privind creditul pentru consumatori, care conțin informații generale privind împrumutul solicitat conform art. 5 al Legii privind contractele de credit pentru consumatori, precum și contractul pentru a fi studiat, iar la momentul semnării nu a înaintat careva obiecții referitor la anumite clauze contractuale.

A mai invocat că, intimatul, valorificând integral mijloacele financiare împrumutate, și-a asumat benevol obligațiunea privind plata penalităților pentru încălcarea termenului contractului în cuantum și condițiile stipulate expres în contract, respectiv, pct. 6.3, 6.5 – 6.8 din contractul de credit sunt perfect legale și echitabile și nu pot fi calificate ca clauze abuzive.

A menționat că, instanțele de judecată neîntemeiat au aplicat prevederile art.5 alin. (5) lit. e) al Legii privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, pe motiv că comisionul de recuperare a creditului pentru notificare în valoare de 100 – 300 de lei stabilit în pct. 6.5-6.7 al contractului este nefondat și ilegal, deoarece aceste comisioane nu sunt exagerate și reprezintă cheltuielile

suportate de către OM „Creditplus” SRL pentru acțiunile legate de pregătirea notificării, dar nu reprezintă doar costurile pentru expedierea corespondenței.

De asemenea, a susținut că, instanțele de judecată eronat au aplicat la caz prevederile art. 719 lit. f) din Codul civil, declarând pct. 6.8 din contractul de credit ca abuziv și nul, deoarece conform punctului enunțat, intimatul urmează să achite o penalitate contractuală în mărime de 25% din valoarea creditului acordat, pentru rezilierea anticipată a contractului de credit din cauza neexecutării sau executării necorespunzătoare de către consumator a obligațiilor de plată din prezentul contract de credit.

A atenționat că, conform art. 624 alin. (1) din Codul civil, în pct. 6.8 al contractului de credit părțile au evaluat anticipat prejudiciul cauzat creditorului, astfel, cerința privind încasarea penalității de întârziere pentru o perioadă de 42 de zile nu poate fi calificată ca neîntemeiată și nulă.

A susținut că, prin contractul de împrumut nu a instituit și solicitat încasarea unei duble penalități, dar în dependență de tipul încălcării contractuale a stabilit tipul de comision pentru întârzierea plăților cuprinsă între 10 – 30 de zile calendaristice, comisionul de recuperare a creditului, iar în cazul prevăzut în pct.6.8 din contract s-a stabilit o singură penalitate procentuală din valoarea creditului acordat.

A calificat ca eronată concluzia instanței de apel precum că, textul contractului este imprimat în așa fel încât este practic ilizibil și un consumator obișnuit nu poate înțelege nici conținutul și nici sensul acestui act, deoarece textul inserat este foarte citeț și ușor de citit.

A afirmat că, instanțele de judecată nu au examinat cerințele cu privire la încasarea cheltuielilor poștale în mărime de 43,80 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2675 de lei calculată în baza art. 619 din Codul civil pentru perioada 06 august 2015 – 25 ianuarie 2017 și a cheltuielilor de asistență juridică, încălcând, astfel, prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 11 iulie 2018 a considerat recursul admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

Prin referința depusă la data de 20 august 2018 Victor Doncila, reprezentat de avocatul Ion Cernolev, a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată când eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la data de 05 mai 2014, între Organizația de microfinanțare „Creditplus” SRL și Victor Doncila a fost încheiat contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2, prin care Organizația de

microfinanțare „Creditplus” SRL a acordat, iar Victor Doncila a primit un credit (împrumut) în sumă de 20000 lei, pe un termen de 24 luni, cu scadența finală la data de 05 mai 2016.

Prin dispoziția de plată nr. 210 din 05 mai 2014 se atestă că, Victor Doncila a primit de la Organizația de microfinanțare „Creditplus” SRL împrumutul bănesc în sumă de 20000 lei (f. d. 12).

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, care pe parcursul examinării cauzei a fost concretizată, Organizația de microfinanțare „Creditplus” SRL a solicitat încasarea de la Victor Doncila a împrumutului nestins în sumă de 10715 de lei, a dobânzii restante în sumă de 2625 de lei, a penalității pentru 42 de zile în sumă de 2100 de lei, a notificărilor contractuale în sumă de 491,10 lei calculate conform pct. 6.6 și pct. 6.7 din contract, a notificării contractuale în sumă de 5000 de lei calculată conform pct. 6.8 din contract, a cheltuielilor poștale în sumă de 43,80 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2500 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 2675,64 de lei, a ratei inflației în mărime de 1030,97 de lei, a comisionului bancar în mărime de 18 lei și a taxei de stat în sumă de 815,99 de lei.

La rândul său, Victor Doncila, înaintând prezenta cerere reconvențională, a solicitat declararea nulității pct. 6.3, 6.5, 6.6, 6.7 și 6.8 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014, încheiat între OM „Creditplus” SRL și el, precum și a pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr.400038/2 din 05 mai 2014, încheiat între OM „Creditplus” SRL și el în partea dobânzii în mărime de 30,04% anual, urmând a fi redusă la 10,25% anual.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauzei, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale și temeinicii acțiunii reconvenționale, constatând nulitatea pct. 6.3, 6.5, 6.6, 6.7 și 6.8 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014 și constatând nulitatea pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014 în partea stabilirii dobânzii de 30,04% anual, cu reducerea acesteia la 10,25%.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către OM „Creditplus” SRL, a ajuns la concluzia netemeinicii acestuia, menținând hotărârea primei instanțe, pe care a considerat-o întemeiată și legală.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, verificând legalitatea deciziei atacate, a constatat că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) CPC, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 CPC, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

În conformitate cu art. 241 alin. (5) CPC, în motivare se indică circumstanțele pricinii, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, legile de care s-a călăuzit instanța.

Totodată, în conformitate cu art. 373 alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

La caz, instanța de recurs constată, însă, că, contrar prevederilor legale menționate, decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile instanței de apel sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator reținut de prima instanță, precum și cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții, trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prima instanță, în motivarea hotărârii, a considerat necesar de a admite parțial pretenția intimatului cu privire la constatarea nulității pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 mai 2014 în partea stabilirii dobânzii de 30,04%, cu reducerea acesteia la 21,98%, iar în rest pretenția cu privire la constatarea nulității pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori enunțat în partea stabilirii dobânzii de 30,04% cu reducerea acesteia la 10,25% urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, însă în dispozitivul hotărârii a indicat că constată nulitatea pct. 3.1 din contractul de credit pentru consumatori nr. 400038/2 din 05 aprilie 2014 în partea stabilirii dobânzii de 30,04% cu reducerea acesteia la 10,25%.

Așadar, la emiterea hotărârii, prima instanță a încălcat principiul respectării concordanței între motivare și dispozitiv, eroare care nu a fost corectată de instanța de apel.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrative lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că, în prezența acestei erori este imposibil de stabilit opinia instanței de apel în privința litigiului supus judecării.

Totodată, instanța de recurs ține să menționeze că, în sensul art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, instanțele de judecată trebuie să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse judecării. De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

În contextul dat, instanța de recurs reține că, cele descrise cert indică la examinarea superficială a apelului, fără a fi supusă controlului temeinicia și corectitudinea soluției date de prima instanță prin prisma prevederilor legale.

Sub aspectul celor relatate se constată că, soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, iar instanța de recurs este în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, eroarea judiciară în cauză nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite cauza spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și, reexaminând cauza, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul garantat al părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de către Organizația de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată, reprezentată de avocatul Alla Rotari.

Se casează integral decizia din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Organizația de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată împotriva lui Victor Doncila cu privire la încasarea sumei și la cererea reconvențională depusă de Victor Doncila împotriva Organizației de Microfinanțare „Creditplus” societate cu răspundere limitată cu privire la constatarea nulității clauzelor contractuale, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Victor Burduh

Mariana Pitic